L. de Dieu.
11 Jan. 1635.

Ad meos pridem, Vir Amplissime, ad me nuper
admodum redii; compositis tot rebus, quas absente me
Reip. caussa, domi vel turbatas vel neglectas reperiri soleo.
Ad amicos igitur etiam nunc revertor. et occurris inter
primos: qui ignotum, immeritum, insciam, et optimae,
quâ excellis, literaturae ignarum, eximio munere
dignari voluisti. Ad illam humanitatem nihil
est quod reponam: minus multo ad istam, quâ ut
inter amicos porrò tibi adscribi pati sic videris bonâ fide.
vocabulo si designari possimus qui te amant, colunt, venerantur.
Ecce, Vir doctissime, diu est cum Te sui, quod me
serò nanciscio amicum existimes. summae pietatis tuae
testem habeo bonos omnes; doctrinae doctos.
omnium instar, Heinsium nostrum, et [illegible] tuum,
splendorem nempe tui inde [illegible]. accedit [illegible]
doctrinae novo argumento. opere quam erudito! novo
item pietatis; alloquio familiari, benevolentiae [illegible]
[illegible]. ergo [illegible], ut dicebas, insciam, et in
penetralia [illegible] vestigia tua nec oculis
assignentur? Non facio satis quod diu cupio,
amo te, Vir summe, colo, veneror sed amabo
magis colam, venerabor. id ni futurum cumulo
adjici potuisse. [illegible], ut [illegible]
Tu, si quid amori tam gratuito addis, amor est. [illegible]
opera debitur [illegible] quidem apud te existimari
te minus te amari [illegible]
sic venerabor, qui [illegible] et quod serio [illegible] immeritum
nescium ultro amasti.

Vale.

[illegible] secunde qu[illegible]